

ÎNCHEIERE

09 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă „Steaua-Grup” Societate cu Răspundere Limitată,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva Întreprinderii Mixte „Steaua-Grup” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 29 iunie 2015, Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” (în continuare – SA „Apă-Canal Chișinău”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Mixte „Steaua-Grup” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare – ÎM „Steaua-Grup” SRL) cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a menționat că, la data de 05 august 2003 a încheiat cu ÎM „Steaua-Grup” SRL contractul nr. 6-778-33 privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală.

Afirmă că, în conformitate cu pct.3.2.11 și 3.2.12 din contractul nominalizat, în caz de depășire a concentrației maxime admisibile (C.M.A.) a poluanților în apele evacuate, plata se va efectua conform tarifelor diferențiate și conform pc.5.4 și 5.2 din același contract, SA „Apă-Canal Chișinău” va aplica plata majorată pentru depășirea CMA a substanțelor poluante conform legislației în vigoare, iar în cazul neachitării plății în termenul stabilit în contract, se calculează penalitate în mărime de 0,1% din suma neplătită pentru fiecare zi întârziată.

Susține că, în urma rezultatelor analizelor de laborator a probelor prelevate de ape uzate, s-au depistat concentrații majorate de poluanți, pîrîtului fiindu-i înaintate prescripții cu privire la aplicarea tarifului diferențiat.

Menționează că, părțile au încheiat contractul nr.6-778-33/118ps din 02 decembrie 2013 privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți și în cazul depășirii concentrațiilor majorate de poluanți se calculează coeficientul 1.0 la tariful în vigoare, iar potrivit pct.6.1 din contract, ultimul își produce efecte începînd cu data de 01 septembrie 2013.

Invocă faptul că, la data de 26 martie 2015 a înaintat reclamația nr.11.5-08/305 pentru soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară, însă nu a primit nici un răspuns.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul ÎM „Steaua-Grup” SRL a datoriei în sumă de 19520,37 de lei, a penalității în mărime de 3347,65 de lei și a taxei de stat în sumă de 686,06 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 aprilie 2016 s-a admis acțiunea, s-a încasat de la ÎM „Steaua-Grup” SRL în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” datoria în sumă de 19520,37 de lei, penalitatea în mărime de 3347,65 de lei și taxa de stat în sumă de 686,06 lei.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, pîrîtul ÎM „Steaua-Grup” SRL nu și-a onorat obligația contractuală față de reclamant privind achitarea plății pentru serviciile de alimentare cu apă și de canalizare în conformitate cu condițiile stipulate în contractul nr.6-778-33 din 05 august 2013 privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de ÎM „Steaua-Grup” SRL și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 aprilie 2016.

La data de 06 ianuarie 2017, ÎM „Steaua-Grup” SRL a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat aceleași motive de fapt ca și în cererea de apel, menționînd că, instanțele inferioare au apreciat eronat probele prezentate și nu au elucidat circumstanțele reale ale pricinii, aplicînd legea care nu trebuia aplicată.

Susține că, nu a fost citat în ședința de judecată în prima instanță pentru data de 18 aprilie 2016, fiind încălcat principiul contradictorialității, nemijlocirii și oralității la etapa dezbaterilor judiciare.

Consideră că, contractul privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majore de poluanți este unul de adeziune și nu s-au negociat prevederile acestuia.

Opinează că, instanța inferioară nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, fiind încălcate dispozițiile art.373 alin.(5) din Codul de procedură civilă.

Menționează că, Regulamentul-cadru privind folosirea sistemelor comunale de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.656 din 27 mai 2002 (în continuare – Regulamentul-cadru privind folosirea sistemelor comunale de alimentare cu apă și de canalizare) nu prevede aplicarea tarifelor diferențiate în cazul depășirii concentrațiilor maxim admisibile de poluanți.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că, recursul a fost declarat în termen, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului, prin urmare calea de atac se consideră ca fiind exercitată în termen.

Alegațiile reprezentantului recurentului din cererea de recurs precum că, nu a fost citat în ședința de judecată în prima instanță pentru data de 18 aprilie 2016, fiind încălcat principiul contradictorialității, nemijlocirii și oralității la etapa dezbaterilor judiciare, nu pot fi reținute, deoarece cum rezultă din recipisa din 19 februarie 2016 (f.d.68), reprezentantul recurentului a fost înștiințat despre data și ora examinării cauzei, or art.102 alin.(4¹) din Codul de procedură civilă prevede că, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Argumentul invocat de recurent în cererea de recurs precum că, contractul privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majore de poluanți este unul de adeziune și nu s-au negociat prevederile acestuia, nu poate fi reținut, deoarece obiectul acțiunii în speță este diferit de cel invocat în recurs.

Nu pot fi reținute cele invocate în recurs precum că, instanța inferioară nu s-a

expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, fiind încălcate dispozițiile art.373 alin.(5) din Codul de procedură civilă, deoarece acestea sunt declarative și nu au suport probator, nefiind invocate argumente noi, or art.373 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că, în cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță.

La fel, nu pot fi reținute și alegațiile recurentului din cererea de recurs precum că, Regulamentul-cadru privind folosirea sistemelor comunale de alimentare cu apă și de canalizare nu prevede aplicarea tarifelor diferențiate în cazul depășirii concentrațiilor maxim admisibile de poluanți, deoarece dispozițiile pct.74 din Regulament prevede că, în cazul când furnizorul depistează evacuările apelor uzate cu depășirea concentrațiilor maxim admisibile de poluanți (CMA) sau într-un regim neprevăzut de contract, ce poate deregla procesul tehnologic de epurare și reduce gradul de epurare, agentul economic concret va compensa prejudiciile aduse furnizorului în modul stabilit în contract. Ba mai mult, pct.5.4. din contractul nr. 6-778-33 privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală prevede plata majorată pentru depășirea CMA.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs notează că, pct.22 din Regulamentul citat supra, prevede *inter alia* că consumatorul (subconsumatorul) este obligat să anunțe furnizorul și să obțină acordul lui prealabil în cazurile când intenționează să mărească concentrația sau cantitatea poluanților în apele uzate peste limitele stabilite în contract și să întreprindă orice alte acțiuni ce ar putea avea drept consecință abaterea de la clauzele contractului, exigență omisă de ÎM „Steaua-Grup” SRL.

Completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate în cererea de apel, sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept și constituie o apreciere a probelor efectuată de recurent, însă acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanța de apel prin prisma circumstanțelor importante ale pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au constatat circumstanțele importante ale pricinii, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de

procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Steaua-Grup” Societate cu Răspundere Limitată, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Steaua-Grup” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță